

Mancances i disbarats en el futur planejament municipal de Riells i Viabrea

El desenvolupament de l'urbanisme, de la protecció de l'entorn... en definitiva de l'esdevenidor en l'ordenació del sòl als municipis, s'articula mitjançant els POUM (Plans d'Ordenació Urbanística Municipal). Aquests documents són els que dicten, posem per cas, quins paratges esdevindran habitatges, quins altres seran indústries o quins altres seran sòls d'especial protecció.

Tot i que no hi ha un nombre predeterminat d'anys entre la redacció d'un POUM i el seu successor, és ben corrent que transcorrin 15, 20 o més anys entre un i altre planejament. Aquesta dada fa palesa la transcendència que tenen aquests documents de planificació, i fa del tot incomprensible la poca atenció que hi paren les administracions local i nacional, sigui per deixadesa o ignorància en molts casos o, fins i tot, per interessos particulars. La legislació obliga que l'equip redactor l'integrin arquitectes, però no fa necessari que hi hagi biòlegs o tècnics amb prou capacitat per destriar els elements naturals mereixedors de preservació o de fer un treball de camp amb cara i ulls.

Si bé és cert que el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha penjat a internet nombroses capes amb informació ambiental que faciliten la feina, també ho és que l'escala i la possibilitat que inclogui imprecisions o, àdhuc, errors, obliguen, igualment, a fer treball de

camp. Bé, més aviat hauríem de dir "haurien d'obligar", ja que aquesta disposició d'informació fàcilment accessible acaba, paradoxalment, per perjudicar els treballs de planificació del territori atès que hom s'estalvia la contractació d'un tècnic capaç de fer una diagnosi més aprofundida que no la que ofereix una cartografia a escala de poc detall.

Un d'aquests casos flagrants és el de l'ajuntament de Riells i Viabrea, que es troba en procés de redacció d'un nou POUM. Assabentats d'aquesta circumstància, vam consultar la informació generada per l'equip encarregat de la redacció, la qual, malauradament, conté, al nostre parer, nombroses deficiències, com és ara la manca de cap tipus de treball de camp pel què fa al medi natural, que es reflecteix en pobresa de continguts en el redactat, o bé una cartografia amb llacunes d'informació i de presentació o amb deficiències en la llegenda.

Fruit de tot plegat, dos dels tipus de vegetació de més interès del medi natural del terme i, per extensió, del Montseny, restaven ignorats i, per descomptat, desprotegits: els prats de dall de la terra baixa (*Gaudinio-Arrhenatheretum*) i les rouredes de roure aglaner o africà (*Carici-Quercetum canariensis*). Els primers es fan prop de Viabrea, i entre Breda i Riells, en sòls profunds i amb bona disponibilitat d'aigua (vegeu-ne, precisament, un article en aquest número de la revista), mentre que les rouredes suara esmentades es fan en els obacs de la serra de Sant Llop (a ponent de la vall de Breda).

Aparentment, la predisposició del consistori ha permès d'oferir protecció a aquestes comunitats vegetals singulars, mercès a la visita de camp en la qual se'ls va assenyalar aquests enclavats i se'ls en va explicar la importància. Tot i que aquesta informació haurà de ser contrastada amb el redactat definitiu del POUM (no disponible en el moment d'escriure aquestes ratlles), segons el tècnic de medi ambient del municipi, els prats de dall s'han situat dins la clau 11, d'espai fluvial, i dins de la

La masia de la Rajoleria.

11a, d'alt interès natural, ecològic i paisatgístic, mentre que les rouredes s'han situat dins la clau 13, d'espai forestal, i dins la 13 b, de protecció especial.

És ben trist que una ONG, que malauradament no pot arribar a tot arreu ni amb la profunditat que fora desitjable, hagi de fer la feina d'un equip d'arquitectes que no poden fer un treball professional amb una mínima rigorositat..

Fins aquest moment, l'aprovació d'aquest POUM sembla que resta en suspens ateses les diverses irregularitats que s'hi han detectat. En aquest mateix sentit, el cas de l'equip que redacta el nou POUM de Santa Maria de Palautordera, aparegut fins i tot als diaris, és un altre exemple de com l'administració endreça el seu territori sense la mínima cura que mereix quelcom tant important.

Amb tot, i tornant al cas de Riells i Viabrea, és de doldre com, més enllà de les deficiències tècniques, existeixin encara capteniments que ens semblen incomprensibles, com és ara preveure l'enderrocament de la Rajoleria (a tocar de l'ajuntament de Riells i Viabrea), una de les darreres masies que mantenen encara l'activitat agrícola i que contribueixen que els nostres paisatges, particularment a la plana de la Tordera, no siguin un continu de sòl urbà o industrial, o d'erms i terrenys descurats. Amb un terme prou gran

com és el de Riells i Viabrea no costaria massa trobar un altre emplaçament (per a construir una pista poliesportiva!), que no foragités un dels darrers pagesos de la zona.

Aquest mateix planejament preveu, per al nucli de Riells del Montseny (entorn de l'abadia de Sant Martí), un remodelatge urbanístic que provocaria el canvi definitiu d'aquest racó del Montseny, en relació al seu entorn natural i històric, elements que han estat harmònicament preservats en el decurs dels darrers cinquanta anys. En aquest cas es pretén la construcció de quinze habitatges unifamiliars de promoció privada, els quals ocuparien una superfície de fins a 5,47 ha. A més, s'hi pretén construir diversos vials i d'una zona d'aparcament per a cent quinze vehicles enfront del molí d'en Joia.

Davant d'aquestes notícies, i atès el malestar que han generat en uns quants sectors del municipi, la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny està preparada per a presentar les al·legacions que es considerin necessàries, un cop es conegui l'articulat definitiu del POUM de Riells i Viabrea, que no ha estat publicat oficialment en el moment de redactar aquest escrit.

*Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny
Fotografies :Sebastià Puga
11 de desembre de 2009*